

Vrchlabinky

**Celebritám
v patách**

Josef Mikáška

SYSTÉM PRO AUTOMATIZACI ŘÍZENÍ TECHNOLOGIÍ

Vytápění, stínění, klimatizace, osvětlení,
zabezpečení, elektronické zámky a další

LOXONE

CHYTRÁ ELEKTROINSTALACE

Úspora energií - propojené
řízení všech technologií
s důrazem na snížení nákladů
na vytápění

Automatické ovládání
vytápění pro apartmány
a pensiony dle skutečné
obsazenosti pokojů

Propojení s hotelovým
systémem PREVIO

Bezklíčový systém
přístupových kódů pro hosty

Kompletní elektroinstalace
„na klíč“ včetně prováděcí
projektové dokumentace

www.LCGROUP.cz

Nerudova 1504, Vrchabí

Editorial

Pošedesáté

JÍŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Přávě držíte v rukou 60. vydání magazínu Vrchlabinky. To signalizuje skutečnost, že si v nejbližších dnech připomeneme výročí pěti let od chvíle, kdy jsme si řekli, že začneme ve Vrchlabí vydávat nový časopis. Od začátku jsme věděli, že ho chceme dělat nově a moderně. Že v něm kromě zásadních zpráv ze života ve Vrchlabí chceme taktéž přinášet články o netradičních tématech či rozhovory se zajímavými lidmi, kteří mají třeba i kuriózní záliby. Díky tomu se stále přesvědčujeme, jak je naše město a jeho okolí barvitě a že tu pod horami žije mnoho lidí, kteří mohou být inspirací i pro ostatní. A proto v aktuálním vydání přinášíme další jedinečné a inspirativní rozhovory, tentokrát se sběratelem podpisů a filmových či hudebních rekvizit Josefem Mikáskou či výrobcem holí Jakubem Sladkým. Jsme na prahu letních prázdnin. Užijte si dovolených a pořádně si odpočiňte. Děkujeme vám za přičinění a už pošedesáté vám přeji příjemné čtení. ■

OBSAH

JOSEF MIKÁSKA / str. 4 ▶ 11

HAVEX SLAVÍ 30 LET

str. 12 ▶ 14

400 LET LUČNÍ BOUDY

str. 16 ▶ 17

AQUACENTRUM

str. 18 ▶ 19

JAKUB SLADKÝ

str. 20 ▶ 24

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sidlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Antonín Kašpar, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-1482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Petr Ticháček.

INZERCE

TOPENÁŘSTVÍ ŠTĚRBA

voda-topení-plyn-chlazení

**Tepelná čerpadla,
téma pro další sezónu.**

Připravte se!

Zařídíme vše od návrhu přes
dodávku až po profesionální montáž.
Samozřejmějte je i servis 24/7.

+420 608 480 343
www.topenarstvisterba.cz

První podpis z Ameriky mi přišel od Travolty

Existuje asi hodně málo lidí, kteří jsou takovými fanoušky filmů a herců, aby kvůli jejich autogramu cestovali stovky či tisíce kilometrů do zahraničí a desítky hodin na ně čekali v horku či dešti před hotelem. Ale najdou se takoví. Jedním z nich je Josef Mikáška, ze kterého sběratelská vášeň doslova sálá a umí o ní zasvěceně vyprávět. Svě sběratelské poklady se rozhodl představit i veřejnosti a v Jilemnici otevřel muzeum. V rozhovoru pro Vrchlabinky vzpomíná na své první úlovky, barvitě popisuje, jak náročné je získat podpis hollywoodské celebrity, a zároveň se rozohňuje nad tlakem korektnosti, který negativně ovlivňuje nejen současný filmový průmysl.

• Jiří ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

Začneme netradiční otázkou. Jak se oficiálně nazývá prostor, ve kterém se tady v Jilemnici nacházíme?
Muzeum popkultury města Jilemnice.

Co pro tebe bylo prvotním impulsem k jeho založení, ale vlastně i k samotnému sběru podpisů a dalších rekvizit?

Prvotním impulsem bylo, když jsem potkal Petra Muka a ten se mi podepsal. Pak jsme se skamarádili a mám od něj podepsaných věcí více...

Takže Petr Muk ti dal první autogram...

Ano, to byl můj první podpis. A byl to první impuls. A pak jako fanda na filmy, které tady za komunistů nebyly – to jsme vzhlíželi k americkým

akčním ikonám – jsem po revoluci získal na některé z nich adresy a několika jsem napsal. A měl jsem štěstí, že první tři herci, kterým jsem napsal, mi všichni tři odpověděli.

Normálně jsi jim poslal dopis, že jsi sběratel z Československa nebo České republiky, a aby ti poslali podpis?

Ano, napsal jsem dopis. Já je tedy píšu dodnes. První mi odpověděl John Travolta, pak Clint Eastwood a Woody Allen. Pak jsem každý den z práce chodil domů a čekal, jestli ve schránce bude žlutá obálka z Ameriky.

Kolik jsi takových dopisů napsal?

Zhruba čtyři tisíce a zpět mi přišlo třeba 70 nebo 80 odpovědí. Některým hercům přišel třeba dvacet-

krát, pak začneš mít různé vychytávky. Následně přijdeš na to, že za některé herce odepisují jejich sekretářky. Ale to je takový proces, během kterého se učíš a sběratelsky rosteš. A pak když už ty herce potkáš a začneš sbírat různé předměty spojené s konkrétním filmem, tak to je vlastně počátek vzniku této stálé výstavy. Předměty přibývají a doma moji paní začínou vadit přeplněné banánové krabice.

Co následovalo pak?

Dlouho jsme hledali místo a vznikly takové dva pokusy, jak to uspořádat. Tady v Jilemnici se to rýsuje jako nejlepší. Je to úžasný prostor, velký a vzdušný. Měli jsme kliku. Normálně bychom si ho nemohli dovolit, ale prodala nám ho jedna paní, která je také „postižená“ jistým druhem sběratelství. A když se dozvěděla o našem záměru, tak nám udělala více než příznivou cenu a dala nám dostatek času sehnat si na to hypotéku.

Vratme se ještě k tvému psaní dopisů celebritám se žádostí o autogram. Kde jsi například sehnal jejich adresu?

I to je další sběratelský kumšt. Mezi sběrateli je to know-how a dokonce se šmelí i s adresami. Samozřejmě, čím méně sběratelů konkrétní adresu má, tím méně sběratelů dotyčnému herci nebo zpěvákovi napíše a zvyšuje se tak pravděpodobnost, že odepíše. Byl jsem jednou doma u Marka Wahlberga a viděl jsem u jeho asistentky hromadu dopisů, která mu přišla za předchozí týden. Na tohle není v silách těch lidí odpovědět. Mark mi řekl fígl,

podle kterého si vybírá dopisy, na které odpoví, a tudíž, když já nyní píšu hercům, tak se snažím tomuto fíglu vyhovět.

Prozradíš nějaký fígl?

Jsou různé... (smích) Ale jeden bych mohl prozradit. Například když americký herec hraje ve Velké Británii někde v divadle, je dobré napsat mu tam. Na agenturu do Ameriky mu přijdou třeba stovky dopisů. Ale do Anglie? Ale pochopitelně skutečnost, že právě tento herec hraje někde v divadle na ostrovech, musíš mít zjištěnou. Musíš to sledovat a lovit. Za každým autogramem jsou hodiny a hodiny pitvoření. Musíš hledat informace všude možně a sledovat každý detail. Někdy jsi úspěšný, někdy ne.

Takže jsi takový detektiv.

No jasně. Já mám kamaráda v Brně, jmenuje se Vlastimil Šprta, a to je hotový specialista na tyhle věci. Já někdy úplně žasnu. Jsme například v Budapešti, jdeme za Joshem Brolinem, protože víme, kde bydlí. Jdeme po ulici a Vlastimil Šprta najednou říká „hele, támhle ty květináče na okně, to já poznávám, támhle stojí mercedes, tady někde bydlí Zendaya“. My si tam sedneme do bufetu na čaj a Zendaya vyjde za dvě hodiny z baru. Tohle já v sobě prostě nemám.

Někdo zkrátka má takový dar.

Já s ním zažívám spoustu zajímavých situací. Sednu do auta, jedu do Brna. Do tří hodin ráno jsme u něj doma, pak vyrážíme do Budapešti, abychom

INZERCE

FORTUNA

**ZAŽIJ JÍZDU
S BONUSEM 6 000 Kč**

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost! Základní věk účastí osob mladších 18 let na hazardní hře.

ifortuna.cz

v 5, nejspíše v 6 hodin ráno byli před hotelem, z něhož herci vyrážejí na natáčení. A teď už jen čekáme. Když víme, ve kterém jsou hotelu, je to super. Ale nevíme, jakou bude mít herec náladu a jak bude ochotný. Nevíme, kolik tam bude stát takových bláznů. Někdy i hledání konkrétního hotelu je velká detektivní práce. Některý herec například zveřejní na svých sociálních sítích fotku z hotelu a my projíždíme obrázky hotelových apartmánů, abychom poznali, o který hotel může jít. Takže mnohdy jedeme takzvaně naslepo. Stojíme tam a čekáme. Každý čeká u jiného východu, ale na takovém místě, abychom na sebe viděli. Během dne se může stát cokoliv. Potřebuješ na záchod? Ne, prostě nepotřebuješ, ty nesmíš potřebovat. Tak to trapně řešíš močením do květináčů, to je zoufalá situace. A je fajn, když ti pak takový zájezd vyjde. Ale pak nastane situace, že všechno tohle absolvuješ, jsi tam mnoho hodin na sucho, herec vyleze a řekne „absolutely not“, ty si sbalíš svých pět švestek a jedeš s prázdnou domů. Získat každý takový

podpis je opravdu mravenčí práce a o to více si pak ceníš toho, kdo ti vyhoví a ještě s tebou promluví anebo tě i pozvou na jídlo. Někdy to může vypadat vše dobře a pak přijde a zasáhne arogantní ochranka a je konec. Okamžitý.

Zkusme to popsat ještě jinak. Jsi na svém „štaflu“. Otevřou se dveře od hotelu, křivený objekt vyjde a ty vyrazíš za ním. Jak to celé probíhá, respektive co mu řekneš?

Naznačím mu, co bych si přál. Podle jeho reakce nebo grimasy v obličeji poznáš, zda můžeš ještě udělat další dva tři kroky vpřed, nebo zda vůbec nemá cenu ho oslovovat. On ti to dá najevo. Ale ty samozřejmě potřebuješ mít něco v ruce.

A co máš v ruce?

Záleží to na tom, na co jedeš. Fotku, elpíčko, plakát. Jedeš za Thorem, tedy Chrisem Hemsworthem, tak s sebou táhneš kladivo. Táhne ti na padesát, tak jsi k smíchu, ale to kladivo chceš mít podepsaný. Jinde stojíš s mečem. Prostě jako sběratel a mnohdy pro řadu lidí třeba i jako nebezpečný sběratel. No a pak se zeptáš a vidíš, co ti řeknou. Buď souhlasí a můžete udělat i selfíčko, s některými lze prohodit i pár vět. A když si padnete do noty, tak tě třeba někam pozve anebo ti řekne „zítra budeme tam a tam, přijď v tolik a tolik hodin“. A pak jsou někteří hodně arogantní. Ti mají problém ti i mávnout, a dokonce někteří mají problém tě i vyhodit. To je pak super arogance, totální ignorování.

Jak velká část těchto „výjezdů“ skončí neúspěchem?

To se nedá počítat ani na čas, ani na nic jiného. To bych už nikdy nikam nejel.

Před chvílí jsi sběratele autogramů a selfíčků nazval blázný. Kolik jich je?

Bláznů je dost. Ale superbláznů zase ne.

A ty patříš mezi superblázný?

Já si myslím, že patříš mezi dva nebo tři extrémní případy. Jsem ochoten jet kamkoliv. Klidně poleťm do Londýna, když vím, že tam toho herce potkám. Samozřejmě to obvykle spojím ještě s něčím dalším navíc, třeba s výletem. Je to dobrodružný. Pak se někdy používají až nekalé praktiky...

Jaké například?

Například berle je taková obvyklá praktika. Tímto ubohým trikem si zvýšíš pravděpodobnost toho, že jsou ochotni se ti podepsat.

HLEDÁME SEŘIZOVAČE (M/Ž)

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo.

Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušené profici i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

Vitesco Technologies, Trutnov
Práce, co má smysl a budoucnost.

www.vitesco.jobs.cz
personalni.trutnov@vitesco.com

 [popculturemuzeum_jilemnice](https://www.instagram.com/popculturemuzeum_jilemnice)

Přitahuje Vás nový cirkus? Učte se od těch nejlepších v CZirkidz a staňte se jedním z nás!

V Trutnově vzniká australsko-česká cirkusová škola, první svého druhu v Evropě. Partnerem projektu je australská cirkusová škola Cirkidz, která vychovává ty nejlepší světové akrobaty. Její umělecký ředitel Joshua Hoare, režisér vysoce oceňovaného představení SISSY, jehož světová premiéra se letos uskutečnila na festivalu Cirk-UFF, bude garantem trutnovské školy. Učitelé budou akrobati právě z Austrálie.

SISSY

CZirkidz je určena pro děti a mládež od 4 let, výuka bude probíhat kontinuálně ve čtyř až pětiměsíčních blocích.

Hlásit se bude možné od 4. září 2023 a první blok odstartuje v lednu 2024. Cena za tento blok bude začínat na pouhých 3.500 Kč (minimálně 20 lekcí).

Školu bude ovšem možné navštěvovat prakticky každodenně, od úterý do soboty, vždy v odpoledních hodinách. Především pro přespolní zájemce budou zásadní víkendové workshopy, které bude možno navštěvovat dle časových možností každého z Vás.

Více informací zveřejníme v průběhu léta na www.uffo.cz. ★

Joshua Hoare

SOUTH AUSTRALIAN CIRCUS CENTRE
The Home of **cirkidz**

JOSEF MIKÁSKA

Herci zřejmě tuší, že občas mohou být takto oblafnuti nebo že s podpisy kšeftuje. Nebo to tak není?

Ale jo. Třeba jeden náš sběratelský kolega je znám tím, že si na podpis třeba přinese třičet fotek. K čemu to má? To je nenažranost. Samozřejmě jsou herci, které bych potřeboval milionkrát. Já jsem třeba takový malinký odborník na Vinnetoua a někdo mi řekne, že tady mám speciálně dva šanony Pierrů Briců, tak ať to prodám. A já na to, že nemůžu. Vždyť je každá fotka jiná, každý snímek je podepsaný jiným perem a tak dále. Ale samozřejmě jsou věci, které prodám, nebo i koupím. Například za Marilyn Monroe už si neskočím.

Kolik stojí Marilyn?

Ta stojí od nějakých 10 tisíc do 50 tisíc dolarů. Když bude zaručeně pravá. Když jdeš na Aukro, tak tam je 99 procent padělků.

Existuje nějaká autorita, která je schopna rozeznat, kdy to je fejk a kdy není?

Samozřejmě jsou tací lidé, grafologové a profesionálové, kteří se tím živí. Občas jim to posíláme. To jsou lidi, kteří za drobný bakšiš s tebou řeší, jestli to má cenu vůbec řešit. On koukne a na první pohled řekne, že to nemá cenu řešit. Ty sice přijdeš o deset dolarů, ale zase nekoupíš věc za 1000 dolarů, která může být padělaná.

Vratme se ale zpět do Jilemnice. Co všechno máš ve zdejším expozici?

Já se nyní soustředím na současné populárnější věci. Takže tady je výstava hudebních věcí, podepsaných kytar, různých playlistů, tourbooků, paliček, soundtracků, fotek a dalších věcí spojených s hudbou. Pak tu jsou samozřejmě filmy, které mají velice rozsáhlou sekci. Já jsem ujetej na Harryho Pottera, takže ho tu jedu ve velkém a všemožně. Když se pak snažíš hodně přitáhnout mladé, tak tu musí být Stranger Things, Marvel a stále populárnější věci jako Pán prstenů. A aby to nebylo jen o autogramu, tak jsme se to tady snažili doplnit figurkami, což zase táhne malé děti. Je tu samozřejmě sekce sportu, připravujeme i historickou sekci. Je tu rozsáhlá sekce podepsaných českých divadelních plakátů. Zkrátka všechno možný.

JÍZDNÍ ŘÁD VLÁČEK BUBÁČEK

SEZÓNA 2023

1 MALÝ OKRUH PO VRCHLABÍ
10:00 - Hotel Gendorf

2 VELKÝ OKRUH BENECKO
11:00 - Hotel Gendorf
11:50 - Benecko

 70 min. pauza

12:00 - Malý okruh po Benecku

13:00 - Benecko
13:45 - Hotel Gendorf

3 VELKÝ OKRUH STRÁŽNĚ
14:00 - Hotel Gendorf
14:40 - Strážné Check-Point

 80 min. pauza

15:00 - Malý okruh po Strážném

16:00 - Strážné Check-Point
16:30 - Hotel Gendorf

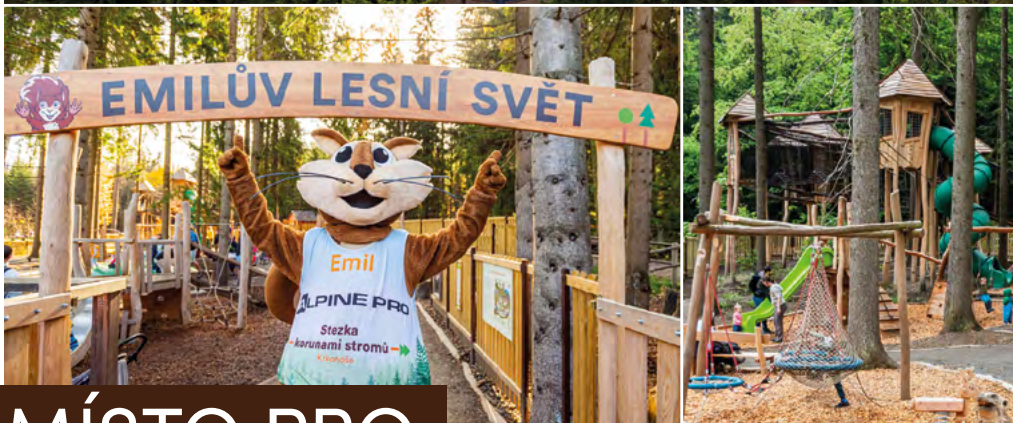
Prázdninový provoz - Vláček jede od 1. 7. 2022 do 31. 8. 2023 každý den kromě pondělí, kdy mu dopraváme péči v depu.

I SKI
BUBÁČEK

PROVOZOVATEL
Vladimír Klenz - Horská 541, 543 02 Vrchlabí
+420 601 374 785 - IČO: 04230582 - DIČ: CZ8508093924

INFOLINKA: +420 602 240 008
info@vlacekbubacek.cz
www.vlacekbubacek.cz

MÍSTO PRO
VOLNÝ ČAS

Poznejte les tak trochu jinak
stezakrkonoše.cz

Kolik je zde nyní dohromady vystaveno exponátů?

Troufnu si říci, že jich je několik tisíc.

A kdybys měl vystavit všechny, co máš?

Tak bych potřeboval několik Lidlů.

Jak se taková sbírka pojišťuje, když vystavuješ pouze její zlomek?

Velice složitě. Pojišťovna ti řekne, že chce mít vyčíslené všechny. Ale jak to pak udělat, když mám vystaveného nějakého českého krále, jehož podpis má hodnotu 100 tisíc korun, pak ho z vitríny vyndám a vystavím tam někoho jiného, kdo má hodnotu 20 tisíc korun. Uzavřít pojistku je tedy velice složitě, protože ty věci jsou velmi pohyblivé.

Zmínil jsi české krále. Od jaké doby je máš?

Dají se nasbírat od 16. století. První v řadě, koho mám, je Ludvík Jagellonský. Od něj se to dá nasbírat všechno.

Je to asi taková klišoidní otázka, ale přesto: jaký jsi získal podepsaný předmět, kterého si nejvíce ceníš?

Je to hrozně těžký, protože každý sběratel má své mety. Když jako sběratel na tu metu dojedeš a získáš to, hodíš to na Facebook – tomu říkám Egobook – ukážeš, že máš, čtrnáct dní jsi za machra a jedeš dál po další metě. Já bych třeba kvůli tomu nechtěl být ani bohatěj. Dnes můžeš koupit všechno, všechny věci. Ale je krásné tu věc nemít, ale chtít ji. Nejhorší věc v mém životě sběratele byla chvíle, když jsem přišel na to, že jeden herec nestačí jen jednou. To je pak konec. Teď jsem například Danu Foglerovi z Fantastických zvířat slíbil, že mě vidí naposled. Já ho mám 28krát a stále bych ještě potřeboval.

Jaká je tvoje současná meta?

To jsou takový dlouhodobý mety, které jsou ale dlouhodobě nedosažitelné. Já bych konkrétně chtěl mít všechny americké prezidenty. Ale když si vezmu, že hezký Lincoln je za takových 15 až 20 tisíc dolarů, tak je to mimo moji finanční realitu. Občas se stane, že umře nějaký známý sběratel a jeho manželka to rozprodává, tak se dají sehnat dobré kousky. To byl případ jednoho sběratele z Německa a po jeho smrti jsem od vdovy po něm koupil za 500 eur Winstona Churchilla. Jsou i ošemetné věci. Například jsem bojoval s Facebookem, protože tam občas dělám rozbory autogramů a s kamarády tam diskutujeme. Já dlouho – ať si o tom kdo chce myslí co chce – sbírám

i diktátory. Mám například Saddáma Husajna, Nicolae Ceaușesca a další. A když sbíráš tyhle lidi, potřebuješ i to nejkázanější jméno na zeměkouli – Adolfa Hitlera. Jasně, Hitler byl humusák a negativní osobnost, ale historicky je velice výrazný. Hitlera můžeš sehnat hned, ale u takovýchto autogramů je potřeba příběh. Dostal jsem se k muži, který měl známou, jejíž babička oslavila během války sto let a její známý byl jeden z osobních strážců Hitlera. Bodyguard pak poprosil Hitlera, jestli by té stoleté paní nenapsal ke sto letům, a tenhle dopis podepsaný od Hitlera já mám.

Jaké máš další záměry s těmito prostory, ve kterých se právě nacházíme?

Já tady s mými kolegy, mezi nimiž bych rád výslovně zmínil i Jirku Keršlagera, se zde snažíme připravit i takový malý sál, kde bychom chtěli dělat besedy s herci, křesla pro hosty a tak dále. Já se pro tento prostor snažím prosadit název Sál nekorektního humoru. My vyrůstali na židovských vtipěch a všichni věděli, že to jsou židovské vtipy. Teď jsou lidé skoro považováni za rasisty. Nebo vtipy s černouškou. To bylo úplně stejné. A to, že je černoch černý, je přece normální. Tak proč bych si o něm nemohl dělat vtipy? On ať si dělá vtipy, že já jsem knedlík nebo běloch. Ale v dnešní době všechno všechny uráží. Je to jako s gayi. Mám mnoho známých gayů, které uráží, jak každý chce hájit jejich práva. A oni to nechtějí. Oni jsou v pohodě a nechtějí, aby někdo jejich práva prosazoval extremisticky, pod tlakem. Proč jsou dnes ve filmech kvóty, že tam musí být tolik toho a toho? Pojďme být v pohodě. Proto chci, aby se to tady takto jmenovalo a jezdili sem herci, kteří budou otevření a nebudou se bát vyprávět vtipy. Budeme tady mít i ceduli, že zde bude nekorektní humor, a pokud ho to uráží, ať sem ani nechodí. ■

HAVEX-auto slaví 30 let

Jaké byly začátky a jak moc náročná byla cesta, která dovedla zakladatele společnosti HAVEX-auto k úspěchu a jubilejnímu výročí? „Základem je být obklopen dobrými lidmi,“ říká František Havlíček.

Kdy jste se rozhodli, že budete podnikat?

V roce 1989 jsme se s kolegou Jiřím Exnarem domluvili na společném podnikání s tím, že si založím živnostenský list a Jiří se přidá později. Název jsme připravili jako HAVEX (Havlíček a Exnar) obchodně-dopravní služby, kdy jsme se zabývali autodopravou a likvidačními odpady. V trutnovském okrese jsem byl jedním z prvních podnikatelů a v první privatizační dražbě jsme pořídili první firemní nemovitost v ulici Na Bělidle. Je to domek, kde dnes sídlí naše zákaznické centrum. Do firmy přistoupili Jiří Valeš s Jiřím Kletvíkem a k dopravě se přidala odborná stavební činnost, proto jsme v roce 1991 založili společnost HAVEX spol. s r. o.

A co bylo v těch začátcích nejtěžší?

Samozřejmě nám chyběly peníze, ale důležitější byla asi harmonizace mezi společníky. Každý jsme byli jiný, měli jsme rozdílné myšlení, museli jsme se naučit respektovat jeden druhého, a být tak v souladu.

To se evidentně povedlo a firma se rozvíjela dál. Kudy vás vedly další cesty, než jste se dostal tam, kde jste dnes?

Všechno vlastně vycházelo z toho, čeho jsem si všiml kolem sebe. Byl jsem v dennodenním kontaktu s horaly a znal jejich potřeby. Viděl jsem, že čističky u horských chat nefungují tak, jak mají, protože jsou špatně postavené, upozoroval jsem problémy s vývozem odpadků nebo praním prádla a hlavně zjistil špatný stav jejich aut. Začali jsme tedy stavět čističky a potom i hotely, zabezpečovali jsme i praní prádla pro celé Krkonoše. Vymy-

sleli jsme kontejnerový systém na směsný odpad pro Krkonoše; zařídili obcím a městům účelovou dotaci na jejich pořízení a horalům jsme zajišťovali terénní auta, aby byli soběstačnější. Původně jsme chtěli prodávat výhradně Jeepy, bylo nám ale doporučeno, abychom to zkusili spíš s menšími auty, takže jsme zkontaktovali Škodovku.

A odtud se přešle vlastní historie HAVEX-auto?

Ano, to byl rok 1993. HAVEX se rozdělil na tři divize: EKO, AUTO a H-STAS. HAVEX-auto prodával a servisoval nejdřív jenom škodovky, prvními zaměstnanci se stali Vlastimil Havel a Zdena Šubrtoová, to byli prodejci. Do servisu k nám potom přešel Josef Havel, Josef Puš a Ladislav Hák.

A jak tedy začala spolupráce se Škodovkou?

Tehdejší situace nebyla jednoduchá a na auta se stály fronty. Kolik aut prodejce získal, tolik jich prodal. Naše výhoda byla taková, že jsme znali lidi ze Škodovky a automobilku měli za rohem. Nejdříve ale bylo potřeba postavit salon, bez toho prodávat nešlo. A tím to vlastně začalo. Hned v prvním roce provozu jsme prodali 50 aut.

Jaké další výzvy vás ještě čekaly?

Nově jsme se začali zajímat o prodej vozů zdravotně postiženým lidem. Přemýšleli jsme, jak jim můžeme pomoci a jak by se mohli zapojit oni sami. Přišli jsme na to, že zdravý člověk lidem s hendikepem tak úplně neporozumí a že empatie funguje nejlépe mezi nimi navzájem. V každém ze třinácti krajů vzniklo Regionální centrum pomoci a mobility, kde lidé se zdravotním postižením zpracovávali žádosti o příspěvky na auta nebo jejich úpravy. V centrech pracovalo 150 zaměstnanců a náš projekt ŠKODA Handy byl tehdy největší chráněnou dílnou v České republice. Za svou činnost získal v roce 2010 cenu MOSTY, která se uděluje za mimořádnou aktivitu nebo čin ve prospěch občanů se zdravotním postižením. My jsme se pak více soustředili na prodej velkoobdobatelům a retailovým zákazníkům. Vůz si u nás pořídilo několik významných osobností, jako třeba tenista Petr Korda a další.

Firmě se evidentně dařilo a podle toho, co je za vámi dnes vidět, jste na vavřínech neusnuli. Co důležitého je ještě událo?

Bylo toho opravdu hodně, otevřeli jsme například i vlastní leasingovou společnost. Velmi důležitým momentem pro nás byla koupě podílu ve společnosti IMOFA, spol. s r. o. v roce 2009. Rozšířili jsme prodej o značky Jeep, Alfa Romeo, Fiat, Fiat uživatelské vozy a Maserati. Úspěšné partnerství s IMOFOU trvá dodnes. Dalším klíčovým momentem bylo vyplacení původních společníků, restrukturalizace skupiny a dokončená generační obměna v osobě Jiřího Valeše mladšího, již několik let výkonného zástupce polovičního podílu ve skupině. HAVEX-auto prostě stále roste a rosti i v krizích. Nepodlehli jsme jim a naopak měli lepší výsledky i rekordní čísla.

A čím myslíte, že to bylo?

Já si myslím, že nejdůležitější je pozitivní myšlení a být s ním v souladu. Když člověk ví, co chce, jde si za tím a dělá to nejlepší, co umí. Nikdy nevíte, co je dobře, já jsem to třeba nikdy dopředu nepoznal. Prostě dělám všechno tak, jak to cítím.

A jaká byla vaše vize před těmi třiceti lety? Jistě jste věřil v úspěch, bez toho by to asi ani nešlo, ale řekli jste si třeba „dám tomu dva roky a uvidím“? Nebo jste už tehdy byl přesvědčen o tom, že to půjde?

Vždy jsem věděl, že to půjde, odjakživa jedním rychle a spíš impulzivně. Všechno jsem dělal

intuitivně a mnoho věcí se podařilo díky spolupráci se společníky a poctivé práci.

Kdy si jste začínal sám a postupem času se přidávali další lidé. Podle jakých kritérií jste si vybíral své zaměstnance – kolegy? Byla to náhoda, že jste si vzájemně sedli a vytvořili fungující tým, nebo jste vytušil potenciál?

Dneska už vím, že nic není náhoda. Já jsem měl vždycky relativně štěstí, i na lidi. Hledal jsem zaměstnance a kolegy, kteří by firmě něco přinesli.

Zase zafungovala intuice?

Ano. Hledal jsem takové lidi, od kterých jsem se mohl něco naučit. Za člověkem by mělo být vždy něco vidět a toho si všímám. Když vidím, že ta jeho stopa je pozitivní, můžu mu věřit. Základem je totiž být obklopen dobrými lidmi. Někteří zaměstnanci jsou u nás už i přes 30 let.

Vybudovali jste prosperující společnost, která jde s dobou. Co se za uplynulé roky změnilo z hlediska vývoje firmy i používaných technologií?

Před třiceti lety jsme začínali takzvaně „na kole-

ně“ se šanony, papírovým plánem od Škodovky a prodejem aut jen „na papíře“. Dnes používáme nejmodernější technologie a trendy, máme vlastní prodejní portál prodej-vozu.cz a CRM systém. Kromě toho nabízíme veškeré služby v rámci pojištění a financování. Poskytujeme zkrátka komplexní servis. S tím, jak jsme rostli, zřizovaly se další pobočky a otevíraly nové salony. Pro srovnání – první pobočka ve Vrchlabí měla čtyři zaměstnance a aktuálně máme devět provozoven s 310 zaměstnanci. Začínali jsme s ročním cílem 50 vozů a nyní prodáváme přes 10 000 vozů ročně.

HAVEX-auto poskytuje kompletní služby od prodeje auta, jeho financování, pojištění i servis. A co dál? Jaká je budoucnost? Jaký další rozvoj nebo posun s HAVEX-auto plánujete?

Plány do budoucna samozřejmě jsou a ne malé! Chystáme nové věci i zásadní investice. Předávám „žezlo“ mladší generaci, nicméně pořád chci být v obraze a vědět, co se děje. Myslím si, že stále mám díky svým zkušenostem a intuici schopnost ukázat mladší generaci jiný úhel pohledu, a naučit je tak posoudit věci i z určitého nadhledu. ■

Parní vlaky v Krkonoších

Staré parní vlaky se i v letošním roce vrátí do podhůří Krkonoš. Během 1. Krkonošského parního víkendu, který se uskuteční ve dnech 14. až 16. července, bude historická souprava jezdit po trati Vrchlabí – Kunčice nad Labem – Martinice v Krkonoších – Jilemnice – Rokytnice nad Jizerou.

Hudebně-sportovní odpoledne ve Valteřicích

V sobotu 29. července se bude na koupališti ve Valteřicích konat tradiční hudebně-sportovní odpoledne, jehož výtěžek bude použit na jeho obnovu. V 9 hodin ráno odstartuje turnaj v plážovém volejbalu, ne však klasický, ale smíšených čtveřic, kdy v každém týmu musí být minimálně jedna žena. Hodinu po poledni začne i hudební program a tvořivé a sportovní odpoledne pro děti, kde si děti budou moci vyzkoušet lukostřelbu pod dohledem místního lukostřeleckého oddílu, střel-

bu z biatlonové zbraně a mnoho dalšího. Hudební produkci zakončí večer koncert skupiny Žold. Během celého dne je zajištěno bohaté občerstvení, dobroty z udírny a sladké a slané palačinky, včetně bezlepkových.

Memoriál Páji Grigela

Začátek července již tradičně patří Memoriálu Páji Grigela v malé kopané. Letos si tato akce připíše svůj již 12. ročník a uskuteční se ve středu 5. července na fotbalovém stadionu v Podhůří. Turnaj startuje ve 13 hodin a diváci se mohou těšit i na tradiční doprovodný program se soutěžemi. Po finálovém zápase bude následovat hudební program, který jako tradičně zajistí DJ Filio a kapely Driák a Barbarella.

Řemeslnické léto

V úterý 4. července odstartuje u čtyř historických domků muzea správy KRNP na náměstí Míru již 26. ročník Řemeslnického léta. „V podloubí historických domků můžete nakouknout pod ruce zručným řemeslníkům a nakoupit jejich výrobky. Připravujeme také kurzy a dílny, na kterých si některá řemesla sami vyzkoušíte,“ zvou pořadatelé. Akce bude probíhat každý den s výjimkou pondělí, a to až do 30. července.

Letní slavnosti ve Strážném

Turnaj v malé kopané, soutěže a diskotéka pro děti, řemeslný jarmark a vystoupení Terezy Kopáčkové či kapel Jam & Bazar a Flám. To je v kostce již 10. ročník Letních slavností ve Strážném, které budou probíhat po celý den v sobotu 8. července na parkovišti před místním obecním úřadem. (jš) ■

Luční bouda

••• JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

jsou Hradčany Krkonoš

Luční bouda je nejstarší a největší krkonošskou boudou. Její základní kámen byl položen v roce 1623, tedy před rovnými čtyřmi stoletími. Majitelka a provozovatelka Luční boudy Klára Sovová popisuje, jaké to je žít a podnikat v nejvýše položené restauraci České republiky, a zároveň láká na akce, které pro návštěvníky letos chystá.

Luční bouda letos slaví 400 let od položení základního kamene. Jaký je to pocit žít a podnikat v objektu, za kterým stojí tak dlouhá historie?

Je to velká odpovědnost, protože Luční boudu musíme opravovat a modernizovat a chceme v ní zachovat co nejvíce z historie. Luční bouda přešla na topení elektřinou, modernizovali jsme pokoje, zlepšila se tepelná izolace a zprovoznilí jsme čističku odpadních vod. Otevřeli jsme malý pivovar Paroháč. Chceme, aby host Luční boudy poznal restauraci i ostatní prostory boudy, kde byl před třiceti či padesáti lety, ale měl veškeré pohodlí a vymoženosti moderní doby. Snad se nám to daří.

V čem se Luční bouda liší od dalších horských bud v Krkonoších?

Je v nejpřísněji chráněné části Krkonošského ná-

rodního parku. Dle mého názoru jsou to „Hradčany Krkonoš“. Mají svůj jedinečný genius loci. Miluji to tady.

Výročí 400 let je důvodem k oslavě. Co během letošního leta chystáte pro vaše hosty a další návštěvníky?

Chystáme toho hodně. Budou to například dvě nové knihy, vlastní měna, speciální pivo nebo koncert. Začali jsme 23. června na Luční boudě křtem třetího pokračování pohádek „Bohouš z Luční boudy 3“. Poté 30. června bude představení „S pravdou ven“ a konečně 22. září proběhne koncert skupiny Čechomor. V prosinci chceme vydat knihu o Luční boudě zaměřenou na nejnovější historii a popíšeme v ní naše zkušenosti za posledních dvacet let. Vše bude pochopitelně s krásnými fotkami. Máme uvařený ležák Paroháč 16.23, který bude na čepu celé léto. Během sezóny toho bude samozřejmě mnohem více.

Jak byste nalákala k návštěvě Luční boudy ty, kteří sice o ní již slyšeli, ale nikdy na ní ještě nebyli?

Máme takovou říkanku „Když ti žena s jiným skáče, dej si u nás Paroháče“.

Od pastvy po turistiku, od pekárny k pivovaru

Nejstarší, největší, nejvýše položená... Superlativů o krkonošské Luční boudě se uvádí víc než dost. Vybrali jsme pro vás ty zásadní, neobvyklé a pikantní.

••• PAVEL CAJTHAML, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Luční bouda stojí na hřebenech, na jednom z nejvýznamnějších míst Krkonošského národního parku – uprostřed Bílé louky. Právě od ní vede přes Úpské rašeliniště jedna z nejhezčích cest na 3,5 kilometru vzdálenou Sněžku. Díky nadmořské výšce 1410 metrů je Luční bouda považovaná za nejvýše položenou horskou chatu u nás.

Podle dobových pramenů stálo už v roce 1625 na jejím místě hospodářské stavení. Jednoduchý úkryt sloužil k odpočinku lidem cestujícím za obchody do Slezska. Stáří stavby potvrzuje i základní kámen s vytesaným letopočtem 1623, objevený při rekonstrukci mlýnice roku 1869. Historikové se domnívají, že skromná dřevěnka se sedlovou střechou sloužící poutníkům k přenocování na místě stála už v 16. století.

Obživou byly pro obyvatele Luční boudy chov dobytka a sklizeň trávy (senaření). K chatě totiž patřilo zhruba 100 hektarů pastvin a luk a desítky kusů krav a koz. Oblíbeným turistickým místem se stala až s rozvojem cestovního ruchu. Proslavila se blízkostí Sněžky a zemědělskými produkty, obzvlášť horským bylinkovým sýrem.

Křest knížky pohádek Bouhoš z Luční boudy 3.

Luční bouda v roce 1623

Klíčové byly dvě renovace v minulém století. Přestavba boudy roku 1914 umožnila ubytování v několika noclehárnách a výrazně zvýšila kapacitu na 100 lůžek. Po velkorysě obnově po ničivém požáru v říjnu 1938 byla chata mnohem větší a nadstandardně vybavená – měla výtah, ústřední topení, větrací šachty a domácí telefon. Nabízela dokonalé zázemí. Němečtí nacisté v ní zřídili armádní výcvikové středisko. Podobu z období druhé světové války má Luční bouda dodnes.

Od padesátých let využívaly boudu československá armáda, Československý svaz tělesné výchovy a po roce 1989 Klub českých turistů. V roce 2002 začala v soukromých rukách chátrat a byla dokonce dočasně uzavřena. Od roku 2004 ji úspěšně provozuje společnost AEZZ. V nabídce má více než padesát pokojů šesti kategorií od turistických lůžek až po luxusní, dále stylovou restauraci, bufet a pivnici. Raritou je unikátní minipivovar, pravděpodobně nejvýše položený ve střední Evropě. Vaří se v něm pivo Paroháč. Pojmenované je podle jeleňů, které můžou hosté pozorovat před setměním z terasy Luční boudy.

Letitou tradicí je i výroba domácího pečiva tradičním způsobem. Pekárna z Luční je známá velkým velkými rohlíky a borůvkovými koláči. Chata je v posledních letech známá i díky nevšednímu maskotovi – obrovskému bernardýnovi Bohoušovi.

OTEVÍRACÍ DOBA

Den	Kondiční plavání Pouze plavecký bazén	Provoz pro veřejnost Atrakce v provozu
PO	Sanitární dopoledne	12:00 - 20:00
ÚT	6:00 - 10:00	10:00 - 20:00 17:00 - 19:00 ZPŠ
ST		10:00 - 20:00
ČT	6:00 - 10:00	10:00 - 20:00
PÁ		10:00 - 21:00
SO	10:00 - 21:00 9:00 - 11:00 ZPŠ	
NE	10:00 - 20:00	

lává terénní úpravy všech venkovních prostor. Nejvíce se těšíme na sluníci louku, na kterou bude možno chodit od druhého červencového týdne. Bude možnost si zakoupit pití a jít se natáhnout na sluníci louku, na deku nebo na naše lehátka.

Na jaře se několikrát měnil ceník. Budou v něm ještě nějaké další změny?

Ano, na jaře byly dvě změny. Myslím, že jsme našli „naši“ optimální cenovou hladinu, se kterou nebudeme hýbat. Budeme zvýhodňovat delší pobyty na léto, tak aby zákazníci chtěli zůstat déle a chtěli se jim využívat sluníci louku. Nikdy nebudeme cenově stejní jako venkovní plovárny a ani si na ně nebudeme hrát. Cílíme na návštěvníky, kteří si chtějí během dovolené připlatit a koupat se v čisté vodě, využívat atrakce a současně využívat venkovní prostory. Ani v létě není každý den krásně teplo a to bude náš čas. Ceník na léto prošel celou řadou změn, tak aby byl výhodnější. Zavedli jsme lepší cenu na dopoledne ve všední den a výhodný tarif na půl dne.

Chystáte už na podzim nějaké novinky?

Na podzim proběhne technická odstávka. Od 4. září bude pro veřejnost zavřeno, znovu otevřeme 19. září. Výjimkou bude ranní plavání, to poběží dvakrát týdně i během odstávky, aby náš skvělý klub ranních plavců nevyšel z formy. Plavecký bazén chceme nechat v provozu. V některých částech Aquacentra budou probíhat dokončovací práce a opravy. Změny, které budou viditelné pro návštěvníky, budou nový čipový systém nebo úprava stropu v parní kabině. ■

▼ INZERCE

Budeme mít otevřeno celé prázdniny

🗨️ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

Vrchlabské aquacentrum má za sebou půl roku svého fungování. Jakých bylo prvních šest měsíců provozu a na co se mohou návštěvníci těšit v létě, jsme se zeptali ředitele Jiřího Duška.

Jak hodnotíte první půlrok fungování Aquacentra?

Z nováčka na trhu se pomalinku stává zavedená jistota. Máme u nás čisto, příjemný personál a žádné vážné úrazy. Vzhledem k tomu, že jsme se všechno učili za pochodu, to považuji za velký úspěch. Ukázalo se, že nejsme černá díra na peníze, a vstupné se drží na přijatelné úrovni. Mohl by někdo chtít víc?

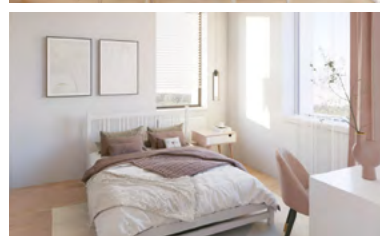
Jaká byla jeho návštěvnost a jaké jsou ohlasy návštěvníků?

Návštěvnost hodnotím jako velmi slušnou, hlavně

v zimě. V současné době u nás bylo už přes šedesát tisíc návštěvníků. Budeme se těšit na toho stotisíceho a toho řádně oslavíme. Květen a červen jsou logicky slabší, chodí se k nám více o víkend. Uvidíme, co přinese letní provoz. Budeme mít otevřeno celé prázdniny, na začátku školního roku pak bude dva týdny odstávka. Návštěvníci jsou u nás velmi spokojeni. Snažíme se neusínat na vavřínek a stále ladit detaily.

Co se v Aquacentru aktuálně děje, jaké jsou novinky?

Skončily dětské kurzy plavání, takže dopoledne jsou zatím klidná a tichá. V létě jsme poněkud omezili ranní plavání, bude jen v úterý a ve čtvrtek, zato je ho možno využít až do deseti hodin. Každý den je otevřeno od deseti hodin (viz box s otevírací dobou). Aktuálně stavební firma dodě-

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

☎ 737 767 767

Nové byty ve Vrchlábí

- LOKALITA: Liščí kopec
- vhodné k dlouhodobému pronájmu nebo k trvalému bydlení
- TERMÍN DOKONČENÍ: 12/2023
- prodáno přes 50% bytů

WWW.BYTYUSKOLY.CZ

Vyřezávání holí je moje terapie

Začalo to před deseti lety, a to v blízkosti lánovského lomu, kam Jakub Sladký občas jezdil s kamarádem, když je přepadla chuť udělat si oheň a něco si na něm opéct. Opékání předchází především hledání suchého klestí a větví...

☛ GABRIELA JAKOUBKOVÁ, FOTO: PŘEMYSL BROŽ

A tak se stalo, že Kuba našel klacek ideálně zahnutý do tvaru typického pro hole. Pravda, mohla to být hůl leda tak pro trpaslíka, ale zásadní bylo, že v tom zakřivení hůl spatřil. Vzal si tu větvičku do dílny ke kamarádovi, který byl truhlář. Při nejbližší příležitosti klacek opracoval, očistil a vyhladil tím nejjemnějším smirkovým papírem, co byl po ruce. A ejhle, první vycházková hůl byla na světě! Kuba zjistil, že ho práce se dřevem baví. Příště se už nespokojil s pouhým opracováním kůry, snažil se být kreativní. Jelikož byl v té době v kurzu Harry Po-

tter, nadchly ho tvary kouzelnických hůlek. Práce se dřevem ho bavila stále víc. Zamiloval si už jen to chození po lese a hledání potenciálu v každé jen trochu holi podobné větvi.

Kubo, dozvěděla jsem se, že píšeš i poezii. Proto začnu poetickým okénkem. Na přebalu sbírky Sebrat klacek, jejímž autorem je Petr Borkovec, se píše: Je suchý. Je vyschlý. Je světlešedý, bílý. Je hladký. Je lehký. Lehký, než odhaduješ, nežli ho sebereš. Jak o klaccích přemýšlíš ty? Na jaké parametry se zaměřuješ?

Pojďme prosím vynechat výraz „klacek“. Mám pár přátel, které by při „koukání po klaccích“ ihned napadl ten dvojsmysl a ze mě by byl rázem zcela někdo jiný než výrobce holí. Většinou nesbíráme dřevo, co leží na zemi, protože to už je proschlé nebo prohnílé a špatně by se s ním pracovalo. Co mě zaujme, je především tvar a síla. Nabídne svůj

potenciál a tím mě inspiruje. Rovný kus jsem sebral jen tehdy, když jsem měl už předem nějaký návrh a představu.

Nemáš tedy pokaždé dopředu představu, jak bude hůl vypadat?

Někdy ano, ale většinou ne. Častokrát se nechávám inspirovat teprve konkrétním kusem. Snad jen dvakrát jsem použil předem připravený nápad.

Popiš mi celý ten tvůrčí proces. Od vstupu do lesa až po hotovou hůl.

Začíná to mojí potřebou projít se po lese. Jdu tedy do lesa a rozhlížím se. Jsou už typy kmínků a větví, které jsem prozatím vyčerpal. U nich se zastavím, popřemýšlím, a když mě napadnou stejné motivy, na kterých jsem už pracoval, jdu dál. Stává se, že si neodnesu nic. Anebo mám v části lesa, kam chodím, několik kusů, na které se vyloženě jen chodím koukat. Napadla by mě sice stovka nápadů, jak s nimi pracovat, ale jsou tak nádherné, že prostě patří tam, kde jsou, a já je nemohu a nechci odnést. Kus, který mě zaujme, si třeba chvíli prohlížím ze všech stran. Tam asi i probíhá nějaká ta komunikace. Teprve potom vzniká v mé hlavě nějaká vize. Když si ho odnesu, následuje potřebný čas k prosychání. Po čase pak sundání kůry a odhalování možností. Treba už je nějaká část prohnílé, proto s ní nemůžu počítat, a už tím se udává základní motiv a tvar.

Rozumím tomu dobře, že chodíš pro materiál stále na jedno místo?

V podstatě ano. Stromky dorůstají. Nějakou větev si dopředu vyhlédnu, vím, že bude dobrá, ale ještě musím počkat, až doroste. To je pro mě takové cvičení trpělivosti.

Z jakého dřeva tvé hole vznikají?

Z javorů. Rostou v částech lesa jako nálet hustě vedle sebe, často se jeden druhému navzájem vyhýbají, a tak vznikají různé tvary. Jednou jsem pracoval s bukovým dřevem, hůl z ní se prodala jako jedna z prvních.

Komunikuješ nějak s lesem, se stromy?

Bylo mi porazeno, abych les poprosil. Došlo mi, že někam přijít a jen tak si něco odnést, jako by to snad bylo vaše, je arogantní. Prosba je, myslím, vyjádřením úcty a pokory.

ULICE DOBROVSKÉHO | AREÁL MORZINSKÉ KAPLE VRCHLABÍ

červenec

STŘEDA 5.7. **INVALIDA** KOMEDIE | SLOVENSKO | 2023 | 108 min

ČTVRTEK 6.7. **ŽIVOT PRO SAMOUKY** KOMEDIE | ČESKO | 2023 | 95 min

PÁTEK 7.7. **TOP GUN MAVERICK** AKČNÍ DRAMA USA 2022 131 min DABING

STŘEDA 12.7. **OSTROV** KOMEDIE DOBRODRUŽNÝ ROMANTICKÝ ČESKO 2022 95 min

ČTVRTEK 13.7. **ČERNÝ TELEFON** DRAMA | HOROR USA | 2021 103 min ČESKÉ TITULKY

PÁTEK 14.7. **INDIÁN** KOMEDIE ČESKO | SLOVENSKO | POLSKO 2022 | 94 min

SOBOTA 19.7. **SPOLU** DRAMA | KOMEDIE ČESKO 2022 | 120 min

ČTVRTEK 20.7. **ELVIS** ŽIVOTOPISNÝ DRAMA HUDEBNÍ USA AUSTRÁLIE 2022 153 min ČESKÉ TITULKY

PÁTEK 21.7. **BUĎ CHLAP!** DOBRODRUŽNÝ | KOMEDIE | ČESKO 2023 | 96 min

STŘEDA 26.7. **BUKO** KOMEDIE DRAMA ČESKO 2022 | 112 min

ČTVRTEK 27.7. **DVĚ SLOVA JAKO KLÍČ** FILMOVÁ PREMIÉRA OD TVŮRCE FILMU USMĚVY SMUTNÝCH MUŽŮ | DRAMA | ČESKO 2023 | 90 min

PÁTEK 28.7. **GRAND PRIX** KOMEDIE | DRAMA | ROAD MOVIE | ČESKO | SLOVENSKO | 2022 | 107 min

VRCHLABÍ 2023 LETNÍ KINO TRIPSI

WWW.LETNI-KINO-VRCHLABI.CZ

HITRADIO
ČERNÁ HORA

letní jízda

HITRADIO ČERNÁ HORA

I LETOS VYRÁŽÍME
NA OBLÍBENÁ
KOUPALIŠTĚ
VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH
SE ZÁBAVNÝM PROGRAMEM.

BUMPERBALL / BEERPONG / SOUTĚŽE / MUZIKA / DÁRKY

POTKÁTE NÁS NA KOUPALIŠTÍCH

Flošna Hradec Králové / Lodín / Dvůr Králové n. L.
Trutnov / Třebechovice pod Orebem / Jaroměř
Vysoké Mýto / Chlumeck nad Cidlinou
Ústí nad Orlicí / Choceň / Stříbrňák / Správcák

Futurum

Skolní-potreby.eu

DECATHLON
SPORT FOR ALL - ALL FOR SPORT

Jak taková prosba probíhá? Jde o nějaký rituál?

Spíš je to vnitřní myšlenkový proces, vyslání toho prosebného postoje do prostoru. Nevím přesně, jak bych to popsal.

Nacházíš v lese inspiraci i k jiné tvorbě?

Často jsem našel části, které bych si například moc rád nakreslil. To ale neumím, tak si je třeba aspoň vyfotím. Inspiraci nenacházím jen v lese, různé krajiny umějí taktéž inspirovat. Nebo taková noční obloha, souhvězdí, ke kterým se vážou legendy a mýty... ty mě zase inspirují k zamýšlení, zasnění se.

Dokážeš se procházet po lese jen tak? Aniž bys hledal materiál na práci?

Jasně, že jo! Občas se jdu jen projít, ale popravdě, i tak koutkem oka koukám, když to blbě řeknu, co se nabízí.

A po houbách koukáš taky?

To vůbec ne. Po houbách se vydržím koukat maximálně pět minut.

Jsou tvé hole na prodej?

Když jsem tenkrát vytvořil první kusy, přišla i první nabídka na prodej. Byl jsem z toho u vytržení. Těch šest kusů jsem prodal na Žalý, pokud si dobře vzpomínám, tak za nějakých 500 korun. Zhruba po týdnu mi přišla zpráva, že jsou hole prodány, a spolu s tím poptávka po dalších. Trochu jsem tušil, co by asi následovalo - spěšná práce. Radost a nadšení z kreativity by nahradil-

BIO

Jakub Sladký (32)

Jakub Sladký se narodil 7. března 1991 v Jilemnicích. Absolvoval Střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě. Nyní pracuje jako skladník ve firmě Hilding Anders.

la myšlenka na výdělek. A to jsem nechtěl. Práci jsem pak na nějakou dobu přerušil a věnoval se jiným věcem. Dnes už je zase situace jiná. Jen kovová špička, kterou si nechávám dělat, aby byla hůl použitelná, praktická a ještě umělečtější, stojí 1000 korun. Když jsem si jen tak pro zajímavost spočítal hodiny práce a náklady k tomu, vyšla mi cena jedné hole na 15 000 korun. To bych asi jen tak neprodal. Pochopil jsem, že o výdělek u této práce nejde.

Do jaké míry bys byl schopen tvořit na zakázku, následovat instrukce a požadavky zákazníka? Nebylo by to pro tebe přílišné narušení tvůrčího procesu?

Na zakázku bych dělal rád, kdyby například někdo chtěl hůl pro sebe, popřípadě jako dárek, s určitou špičkou, do konkrétní výšky, v dané barevnosti. Jednou mi potenciální zákazník sdělil představu, kde nebyl v podstatě žádný prostor pro mě a mě vyjádření. Může to znít hloupě, ale nedokázal jsem v sobě pro tu práci nalézt nadšení.

INZERCE

jsme
FITNESS
FOOD
MENU

„POSTAVU DO PLAVEK, PROSÍM!“

WWW.JSMEFFMENU.CZ

SESTAVTE SI MENU NA MÍRU

strašně přepřácaná, bylo na ní mnoho motivů, byl na ní vidět rozpor.

Dokázal bys takovou hůl vůbec prodat?

Myslím, že na této konkrétní holi je to opravdu vidět, takže by ji dost možná nikdo kupovat nechtěl. Nakonec jsem ji daroval člověku, kterému se líbí. Jsem za to doteď rád.

Považoval bys za důležité říci potenciálnímu zákazníkovi, za jakých okolností a v jakém tvém rozpoložení hůl vznikala?

Záleží na tom, jaký zákazník by to byl. Určitě bych to nikomu necpal, ale když bych viděl, že by to pro něj mohlo být důležité, neměl bych s tím problém.

Máš potřebu sdílet radost, když vyrobíš novou hůl?

Ne vždy. Opět záleží na momentálním rozpoložení. Lidé se mě už několikrát ptali, proč dělám zrovna hole. Když jsem se nad tím zamyslel, napadlo mě, že hůl jako taková je opora, něco, o co se člověk může opřít. To je vlastně přesně to, co jsem potřeboval. Berličku. Dělán je hlavně pro sebe. To je krásné uvědomění.

Jsou tvé hole určeny i pro turistiky? Chodíš s holí na vycházku?

Ne, to ne. Na mě je to příliš extravagantní. Poutal bych pozornost a to já nemusím. Spíš jsem člověk, který si zaleze do dílny a tam je vytvoří.

Jak vypadá tvá dílna?

Mám dílnu po dědovi. Je tam nepořádek a spousta uložených věcí. Starý přiborník, dvě staré skříně (v jedné z nich je nářadí), stůl a na něm svěrák. Podlaha je plná pilin.

Není to tedy nějaké extravagantní doupě, kde máš pověšeny obrazy, plakáty...

Tak by vypadala má vysněná dílna! Byl bych moc rád, kdybych takovou jednou skutečně měl.

Těší tě více tvůrčí proces, nebo výsledek?

Výsledek jakožto završení cesty je pro mě rozhodně důležitý, ale je zásadní, abych si v tom výsledku uvědomil právě tu cestu. Bez cesty není cíl. Cíl je určen cestou. Takže je zásadní, čím cestu naplním. Před očima mám nakonec výsledek, ale v mysli vidím to všechno, co mu předcházelo. A tahle úvaha je vlastně i o tom, co pro mě ta práce může znamenat. Výsledek je nádherná věc, když vnímám, co mě cesta k němu učí. ■

Zmiňuješ barevnost. Na tvém Instagramu jsem viděl a barevné kousky. Už to nepůsobí tak přirozeně. Zároveň je to ale zajímavé, nevšední. Jak přemýšlíš o barevném zpracování?

Chtěl jsem si tu barevnost vyzkoušet. Pomáhal mi kamarád, díky kterému jsem se k výrobě holí dostal. Míchal mi barvy, ukázal mi, jak se s tím pracuje. V barevnosti je i spousta fantazie. Ale v současnosti volím raději přírodní odstíny.

Máš nějaké hole raději než jiné?

To už tak bývá. S některými jsem spokojený víc, s jinými méně a jsou i takové, o kterých vím, že už bych je tak nikdy neudělal.

Souvisí tvůj vztah ke konkrétní holi s tím, jak se ti líbí vizuálně? Nebo je to spojené i s tím, jak ses cítil, když ji si tvořil?

Pravděpodobně vše podléhá psychickému rozpoložení. Vyřezávání holí je pro mě svým způsobem terapie. Jednu z holí jsem například dělal v období, kdy se mi hlavou honila spousta myšlenek, bylo toho prostě moc a na té holi se to odrazilo. Byla

Tiskárna v Trutnově hledá posilu:

Šikovnou ženu do výroby.

Více řekne Monika: **737 279 792**

www.pratr.cz

Nový stadion byl pro mě velkým lákadlem

🗨️ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: LUBOŠ LORINC/FCHK.CZ

Je jedním z nejslavnějších odchovanců hradeckého fotbalu. Václav Pilař si kromě zahraničního angažmá zahrál i v reprezentaci, kde dal ve dvanácti zápasech pět gólů. Památné jsou především jeho trefy z EURA 2012, kde patřil k hvězdám mančafu, který se probíjelo do čtvrtfinále turnaje. Nyní se šikovný forvard vrací zpátky do klubu, který ho pro velký fotbal vychoval. Jaká má od sebe očekávání? Jak vzpomíná na starý malšovický stadion? A jak důležitou roli hrál v jeho návratu pod lízátka nový stadion? Odpovídá legenda hradeckého fotbalu Václav Pilař.

Jak došlo k vašemu návratu do Hradce?

Při angažmá v Plzni jsem od trenéra Bílka chtěl větší vytížení. Moc jsem nehrál, tak jsem ho už v lednu poprosil, jestli bych mohl odejít na hostování. Na tom jsme se nakonec nedomluvili. V průběhu jara jsem začal jednat s Hradcem, dávalo mi smysl se v této fázi kariéry sem vrátit. Jsem rád, že to vše dobře dopadlo a že tady můžu opět hrát.

Bylo pro vás velkým lákadlem, že se v této sezóně bude otevírat nový stadion?

Ano, určitě to pro mě bylo velkým lákadlem. Po návratu trenéra Koubka do Plzně jsme se ještě bavili o tom, že bych tam zůstal, ale já jsem už měl dohodu s Hradcem a tu jsem dodržel.

Sledoval jste práci Miroslava Koubka tady v Hradci?

Hradec jsem vždy sledoval, takže jsem si všiml i práce trenéra Koubka. Známe se s ním už z Plzně, takže vím, co od něj očekávat. Z jeho strany tam byl zájem, abych zůstal v Plzni, ale já už byl rozhodnutý pro Hradec. Jsem rád, že jsem udělal toto rozhodnutí, protože se na tuto výzvu velmi těším.

Nový trenér Jozef Weber se netajil tím, že jste pro něj klíčovou posilou. Jakou roli sehrál ve vašem návratu?

Určitě sehrál jednu z klíčových rolí. Sedli jsme si, působí na mě velmi dobře. Je vždy skvělý, když cítíte, že vás trenér v týmu chce. I ostatní v klubu si přáli můj návrat, stejně jako já. Řekli jsme si, na jakých pootech by se se mnou dalo počítat. Nejdů-

ležitější bude, co předvedu na hřišti, protože to je pro trenéra zásadní.

Do Hradce přestoupil i další bývalý reprezentant, Ladislav Krejčí. Co může týmu nabídnout?

Samozřejmě svoje obrovské zkušenosti, které nabíral během kariéry. Dlouho teď nehrál, ale se Spartou trénoval. I přes tu nemoc, kterou prodělal, je v dobré kondici, takže klobouk dolů. Všichni věříme, že nám v následující sezóně pomůže.

Kdo z nových spoluhráčů vás v průběhu posledních dvou sezón zaujal?

Zaujalo mě mnoho hráčů, mohl bych tu vyjmenovat opravdu skoro každého. Nejvýš ale tady vidím tu týmovost, to je to, čím je Hradec silný.

Jaký je váš cíl do této sezóny?

Chci co nejkvalitněji zvládnout přípravu, abych se cítil dobře. To by mi mělo pomoci vyhnout se zraněním. Potom samozřejmě chci pomoci klukům na hřišti. Víím o tom, že se tu ode mě hodně očekává. I když mi už není dvacet, rozhodně se nevzdávám žádných ambicí, chci předvádět co nejlepší výkony a být důležitým článkem na hřišti.

Jak vzpomínáte na starý malšovický stadion?

Vzpomínám na něj rád. Pro soupeře to nebyl příliš oblíbený stadion, ale mně se na něm hrálo vždy dobře, byl jsem na něj zvyklý. Na novém stadionu jsem se byl podívat, je krásný. Všechno bude blíž, takže by na něm měla být lepší atmosféra. Doufám, že se nám na něm bude dařit.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděl, že Hradec bude mít konečně nový stadion?

Byl to opravdu skvělý pocit. Už když to začalo růst, jsem byl nadšený, že si všichni Hradečáci splní sen a nový stadion tu bude stát. Zasloužili si to jak fanoušci, tak i hráči. A já jsem také rád, že si na něm zahraju.

Co říkáte na věrné fanoušky, kteří jezdili na každý „domácí“ zápas do Boleslavi?

Klobouk dolů před nimi. Celý víkend musí věnovat fotbalu, do toho se museli nějak do té Boleslavi i dostat. Takové fanoušky bude Hradec vždy potřebovat.

Myslíte, že nový stadion přiláká i nové fanoušky?

Věřím, že ano. Hradec je fotbalové město, lidé na krásný nový stadion budou chodit rádi. Upřímně doufám, že budeme schopni zápasy v Hradci vyprodávat.

Na co se na novém stadionu nejvíce těšíte vy?

Těším se celkově na to, že ten stadion bude. Skvělé bude i zázemí, které nám snad pomůže utužit tu dobrou partu, co tu v kabině máme. Těším se také na zápasy, budeme hrát pro fanoušky a doufám, že z toho vytvoříme i díky nim nedobytnou tvrz.

Co podle vás bude stadion znamenat pro město?

Doufám, že lidé, kteří milují fotbal, budou chodit. Pokud se naváže na výkony z minulých sezón, mohla by se tu vytvořit výborná kulisa, která by nám pomohla. ■

INZERCE

Kadernice

Aneta Kofroňová

Střih Barvení Melíry Účesy

PO-PÁ / 8:00-16:00

778 705 370 / Krkonošská 27, Vrchlabí

Krkonošské pivní slavnosti

12 / 8 / 2023

25.
ročník

Vrchlabí
náměstí

19:00

UDG / BUTY

14:00

22:00

TRAUTENBERK

20:30

JAM & BAZAR

15:30

OLYMPIC REVIVAL

17:30

CÉMUR ŠÁMUR

00:00

BARBARELLA

www.krkonoskepivnislavnosti.cz

DĚTSKÝ PARK

ZÁBAVNÉ AKTIVITY
S DDM PELÍŠEK

NAFUKOVACÍ HRAD

PIVNÍ SOUTĚŽE

KRAKONOŠ

AUTOBUSOVÉ
NOČNÍ SVOZY

PŘEDPRODEJ

Předprodej » **300** Kč online na www.krkonoskepivnislavnosti.cz, nebo v Infocentru Vrchlabí a Jilemnice.
Na místě » **400** Kč / Děti do 130 cm » zdarma.

Partneři

Mediální partner

